

ЧИСТА ВОДА

ОДНА ІЗ ТЕМ ЦЬОГО ВИПУСКУ «КЛЕВАНСЬКОГО ТРАКТУ» – ДОВКІЛЛЯ. МИ РОЗПОВІМО ПРО ТИХ, ХТО СТОКИ ПЕРЕТВОРЮЄ У ЧИСТУ ВОДУ, ПРО УНІКАЛЬНУ СОСНУ, ЩО ЗБЕРЕГЛАСЯ НА КЛЕВАНЩИНІ; ПРО НАШІ РИБНІ РЕСУРСИ.

Очисні споруди агрофірми «Зоря ім. Плутицького» – далеко не «молода» структурна ланка господарства. Перша їх черга стала до ладу 1973 року, майже сорок літ тому. У середині 80-х років на очисних пройшла масштабна реконструкція, колгосп «Зоря», як і ряд інших підприємств, приростає новими виробництвами, і треба було вирішувати питання очищення стоків. З тих пір зорянські очисні споруди здатні щодоби прийняти і очистити 5,4 тисячі кубометрів стічних вод. Нині на місяць приймають всього 15 тисяч кубометрів. Ці цифри говорять самі за себе, і в першу чергу про те, що загальний виробничий потенціал зорянського околу, виходить, у 80-х роках був удесятеро більший, ніж зараз. Це так, до слова...

Отож, можна сказати, що вже майже чотири десятиліття працівники зорянських очисних споруд стоять на сторожі довкілля. У цьому ми переконалися, відвідавши підприємство.

Молодий директор Інна Третіхлеб, яка колектив очолює 5 років, з ентузіазмом розповідала нам про нього і про ті завдання, які колективу доводиться вирішувати. У багатьох пересічних людей побутує думка, що очистка стічних вод – діло елементарне. Побувавши на очисних спорудах ми переконалися, що це далеко не так. Це цілий технологічний комплекс, усі ланки якого повинні бути задіяні, щоб одержати кінцевий результат – чисту воду на виході, яка самопливом, через клеванський ліс, потрапляє у річкові артерії.

Ірина Богданівна у ролі компетентного гйда водила нас по всіх об'єктах очисних споруд і ми на власні очі переконалися, що усі вони працюють, виконують своє призначення в загальному технологічному ланцюгу. Із знанням справи директор розповіла нам:

– Поки стоки потрапляють на вихід, вони пройдуть відповідну обробку у кількох технологічних вузлах. Спочатку вони потрапляють на механічну решітку, звідтіля на головну насосну станцію, на так звані пісколовки, тільки після цього у великі відстійники. Власне очистка стоків відбувається у так званих аеротенках. Це величезні залізобетонні «корита», розбиті на відповідні секції. Ми у себе застосовуємо систему біологічної очистки стоків за допомогою активного мулу. Для тих, хто на цьому мало розуміється, звучить досить мудро... Скажу по-іншому: якщо у мул нагнати повітря, то це активізує мікроор-

ганізми, які в ньому знаходяться. Пройшовши через них, вода стає чистою. Ви мали змогу переконатися, якої забрудненості надходять до нас стоки. Дуже великої забрудненості. Я не прагну до якоїсь самопохвальби, але скажу об'єктивно – як свідчать наші лабораторні аналізи, ми одержуємо високу якість очистки. І у цьому я можу відповідально запевнити усіх, у кого виникають якісь сумніви щодо рівня очистки води, – підкреслила Інна Третіхлеб. А ще додала, що дуже задоволена роботою свого колективу, який налічує 17 людей. Це – досвідчені лаборанти і оператори очисних споруд, електрики і слюсарі. Справу свою вони знають добре. Покластися на кожного можна сповна.

Щороку на зорянських очисних спорудах проводять планові ремонти. Ось і цього разу ми застали за опоряджувальними роботами досвідчених операторів водогонів **Марію**

Миколаївну Мельник та Ірину Петрівну Сімончук (на фото зліва-направо). Завжди прагнуть працівники очисних підтримувати у належному естетичному стані й 5-гектарну площу, на якій вони розташовані. Єдиний мінус, мабуть, те, що територія не огорожена. Певні труднощі для нормального функціонування підприємства це створює.

Інна Третіхлеб (на фото) повела нас і в добре обладнану лабораторію – свого роду «серце» очисних споруд, лише на основі її аналізів можна говорити про ефективність роботи підрозділу. А ефективність може бути тільки одна – випускати в довкілля лише чисту воду. Те, що колектив очисних згуртований, свідчить навіть те, яка чистота, порядок панують у побутових приміщеннях. З невеликих таких штрихів складається загальна приваблива картина. І це ніяке не перебільшення...

Ред. Фото В.ПАРФЕНЮКА.

